

© Bernd Kebelmann

Ich erhebe mich stückweis

In meinen Träumen: ich
mir selbst gegenüber

Meine Haut metallic
gestähltes Blech
das windschnittig aufblitzt
im Zickzack der Zeit

Ich überfahre Gekreuch und Gefleuch
weil es ahnungslos ist
nötigenfalls auch euch -
der Schnellste macht das Gesetz

Aber aufpassen: cool bleiben
eines Tages unkontrolliert
der Kontakt mit der heißen Haut
in der Nähe des Schoßes

Lässt mich zurück wachsen -
über das Ziel hinaus

Mein wiedergeborenes Ich
meine Embryokugel, rund
wie die ganze Welt

Oder die zarte Berührung: Grün
mit der klebrigen Kraft der Wälder
reißt mich blitzschnell herunter vom Orbit
zerteilt mich weltweit auf die
Intensivstationen

Eine Handvoll Fleisch
ein Klümpchen Lust
eine Prise Pathos

Niemand

Creiert mich ein zweites Mal -
das Ganze hat ausgeträumt

Ich erhebe mich stückweis
und schweißgebadet
und gehe behutsam weiter
mit Meinesgleichen

Manchmal am Weg ein Traum
wie eine rote Beere
und ein Engel fliegt auf, erschrocken
vor unserem tierischen Lachen

Unoszę się stopniowo

W moich snach: ja
z samym sobą – twarzą w twarz

Moja metaliczna skóra
jak stalowa blacha
która polyskuje zwiwną linią
w zygzaku czasu

Przejeżdżam po gadach i insektach
bo żyją bez świadomości
jak trzeba przejadę też i was
- prawa dyktuje ten szybszy

Ale uważajcie: zachowajcie zimną krew
któregoś dnia - niekontrolowany
kontakt z gorącą skórą
w okolicach łona

pozwoli mi znów wyrosnąć –
daleko poza cel

Moje nowo narodzone „ja”
moja embrionalna kula, okrągła
jak cały świat

Lub czuły dotyk: zieleń
z klejącą się do rąk mocą lasów
ściąga mnie błyskawicznie z orbity
rozrzuca po świetle, po oddziałach
intensywnej terapii

Garść ciała
grudka pożądania
szczypta patosu

Nikt

nie wykreuje mnie po raz drugi –
to się już wyśniło

Unoszę się stopniowo
opływający potem
i idę ostrożnie dalej
z takimi jak ja

Czasem napotykam na drodze marzenie
jak czerwoną porzeczkę
i anioł zrywa się do lotu – przestraszony
naszym zwierzęcym śmiechem

© Małgorzata Płoszewska